

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Ἡ ἐπίδειξις τῆς δυνάμεως τῶν ὀργανωμένων ἐργατικῶν μαζῶν, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν τὴν 8ην τρέχοντος μηνὸς διὰ τῆς κηρύξεως τῆς πανεργατικῆς ἀπεργίας, ἀποτελεῖ γεγονός κατὰ τοσοῦτο σπουδαῖον καθ' ὅσον διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι ἡ ἐργατικὴ τάξις ἐξεδήλωσε κατὰ τοσοῦτον ὁμόθυμον τρόπον τὴν διαφορὰν τῶν γνωμῶν, ἣτις ὑφίσταται μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν διαφόρων ζητημάτων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς χώρας· ἡ ἡσυχία δὲ καὶ ἡ τάξις μεθ' ἧς οἱ ἀπεργοὶ ἀπέσχον τῶν ἐργασιῶν τῶν ἀπέδειξεν ἄρκούντως, ὅτι ἡ πράξις τῶν οὐδένα εἶχε σκοπὸν πολιτικόν, ἀλλ' ἦτο ἀπλῶς μέσον διαμαρτυρίας κατὰ τῆς ἀδιαφορίας μεθ' ἧς τὸ Κράτος ἐπιλαμβάνεται τῆς λύσεως τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων. Τὸ μόνον μέσον, ὅπερ ὑπολείπεται εἰς τὸν ἐργάτην διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς μειονεκτικῆς θέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ὀδηγεῖ τὸ σημερινὸν καθεστῶς τῆς ἡμερομισθίου ἐργασίας, εἶνε ἡ ἐπίδειξις εἰς τὴν ἀστικὴν τάξιν τῆς ὑψίστης συμβολῆς τὴν ὁποίαν ἡ ἐργασία παρέχει εἰς τὴν παραγωγὴν πραγματοποιημένη διὰ τῆς ἀποχῆς τῆς ἐργασίας ἀπὸ τοῦ ἔργου τῆς παραγωγῆς καὶ καλουμένη ἀπεργία.

Ἐφ' ὅσον τὸ κεφάλαιον καὶ ἡ ἐργασία συνεργάζονται εἰς τὴν παραγωγὴν τὸ μεταξὺ αὐτῶν συμβόλαιον ἐκτελεῖται κανονικῶς, ἀφ' ἧς ὁμως στιγμῆς τὸ ἕτερον τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἀπέχει τῆς συνεργασίας τότε ἐπέρχεται ἀναστολὴ τοῦ συμβολαίου τούτου· τὸ ὅτι δὲ πρόκειται περὶ ἀπλῆς ἀναστολῆς καὶ οὐχὶ διαρρηξέως τοῦ συμβολαίου προκύπτει ἐκ τῆς θελήσεως τῶν μερῶν, διότι εἴτε περὶ ἀπεργίας εἴτε περὶ *lock-out* πρόκειται μετὰ τὸ

τέρμα τῆς περιόδου τῶν ἐχθροπραξιῶν τόσον οἱ ἐργάται ὅσον καὶ οἱ ἐργοδότες ἀναλαμβάνουσιν ὁμοῦ τὸ κοινὸν ἔργον, ἐξ οὗ ἐπεταὶ ὅτι οὔτε οἱ ἐργάται προετίθεντο νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ἐπιχείρησιν, ἣτις τοὺς ἐχρησιμοποίει, οὔτε οἱ ἐργοδότες τὸ προσωπικόν των. Ὡς ἀναστολὴ λοιπὸν τοῦ συμβολαίου τῆς ἐργασίας ἢ ἀπεργία ἀποτελεῖ γεγονὸς ἀρνητικόν, ὅπερ, γενομένης ἀπαξ δεκτῆς τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐργασίας, δὲν δύναται νὰ ὑπαχθῇ εἰς οὐδεμίαν κατασταλτικὴν διάταξιν τοῦ Νόμου. Διὰ τοῦτο τὰ πολιτισμένα ἔθνη πρὸ πολλοῦ διέγραψαν τὴν ἐργατικὴν ἀπεργίαν (τὴν ἀπεργίαν τῶν ἐργοδοτῶν (*lock-out*) οὐδέποτε ἐσκέφθησαν νὰ τιμωρήσουν) ἀπὸ τοῦ καταλόγου τῶν ἀδικημάτων. Ὁ Νόμος τοῦ 1864 ἐν Γαλλίᾳ υἱοθετήσας τὸ σύστημα τῆς οὐδετερότητος τῆς Δημοσίας ἐξουσίας ἔναντι τῶν ἀπεργιῶν ἔθηκε τέρμα εἰς τὴν προτέραν μεροληπτικὴν νομοθεσίαν.

Κατὰ συνέπειαν καὶ ἂν ἀκόμη δεχθῇ τις παρὰ πᾶσαν λογικὴν ὅτι ἡ ἀπεργία δὲν ἀποτελεῖ δικαίωμα πηγάζον ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐργασίας καὶ ἐκ τῶν μειονεκτικῶν διὰ τὸν ἐργάτην ὄρων τοῦ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐργοδότου συμβολαίου τῆς ἐργασίας καὶ πάλιν εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ ἀπεργία ὡς γεγονὸς ἀρνητικὸν δὲν δύναται νὰ ὑπαχθῇ εἰς οὐδεμίαν κατασταλτικὴν διάταξιν τῶν Νόμων.

Ἐκ τοῦ γεγονότος ἐπίσης ὅτι ἡ ἀπεργία ἀποτελεῖ ἀναστολὴν τοῦ συμβολαίου τῆς ἐργασίας καὶ οὐχὶ διάρρηξιν αὐτοῦ προκύπτει, ὅτι οἱ ἐργοδότες δὲν δικαιοῦνται ν' ἀντικαταστήσουν τοὺς ἀπεργοὺς ἐκ μόνου τοῦ λόγου τῆς ἀπεργίας. Ἐὰν δὲ ποτὲ τὸ πράξουν δὲν εἶνε πιθανὸν ὅτι θὰ εὔρουν ἐν τῇ κειμένῃ νομοθεσίᾳ κύρωσιν τῆς πράξεώς των.

Δεδομένου ὁμως ὅτι ἡ ἀπεργία εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄπλον ἀμύνης τοῦ ἐργάτου διὰ τὴν κατὰ τοῦ κεφαλαίου πάλιν, ἡ κήρυξις τῆς (συμφωνούντων εἰς τοῦτο καὶ τῶν ἐπιφανεστέρων ἀστῶν οικονομολόγων) μᾶς μεταφέρει εἰς κατάστασιν ἐμπόλεμον, ἡ ὁποία διαφεύγει ἀπολύτως τὴν σφαίραν τοῦ Δικαίου καὶ εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος, ἐφ' ὅσον τοῦτο θέλει νὰ ἰσχυρίζηται ὅτι δὲν ἐκπροσωπεῖ ἀποκλειστικῶς τὴν ἀστικὴν τάξιν καὶ δὲν ταυτίζεται μετ' αὐτῆς παραμένον ἐντελῶς ξένον πρὸς τὸ προλεταριάτον τῆς χώρας, παρίσταται ὡς τρίτος καὶ ἐπομένως δὲν εἶνε ἔντιμον ἐκ μέρους του ν' ἀποστερῇ τὸ ἐν τῶν ἀντιμαχόμενων μερῶν τῶν ὄπλων του.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἐργάται φυσικῶς ἔχουσι Δικαιητικὰ Συμβούλια τῶν ὀργανώσεών των, εἰς τὰ ὁποῖα ἐμπιστεύονται τὰ συμφέροντά των, ἢ καταδίωξις τῶν ὀργάνων τούτων τῶν ἐργατῶν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἀποτελεῖ κατάφωρον παραβίασιν τῆς οὐδετερότητος καὶ τῆς ἀμεροληψίας, τὴν ὁποῖαν τοῦτο ὀφείλει νὰ τηρήσῃ ἔναντι τῆς διεξαγομένης μεταξὺ ἐργασίας καὶ κεφαλαίου πάλης.

Ἡ προσφυγὴ τῶν ἀντιπάλων μερῶν εἰς τὸ Κράτος τῷ παρέχει ἀναμφισβητήτως τὸ δικαίωμα τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ τῆς δικαιοσύνης, ἐπ' οὐδενὶ ἕμως λόγῳ θὰ ἦτο ἐπιτετραμμένον εἰς αὐτὸ νὰ θελήσῃ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν γνώμην του διὰ τῆς πίεσεως τοῦ ἀσθενεστεροῦ ἐξ αὐτῶν.

Καθηκὸν τῶν κυβερνῶντων εἶνε νὰ ἐξευρίσκωσι τὸν δικαιότερον τρόπον τῆς λύσεως τῶν ἐκάστοτε ἐκ τῶν ἀπεργιῶν ἀναφαινόμενων ζητημάτων, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑποχρέωσις εἶνε νὰ ἐλέγχωσι καὶ νὰ στιγματίζωσι τὰς ἀδίκους καὶ ἀστόχους ἐνεργείας των.